

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. София, 16.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3189** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба вх. № 8255 от 19.04.2011 година, подадена от П. А. Ц., срещу Заповед рег. № Пз-315/31.03.2011 година, издадена от Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция” при Министерство на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя, и в противоречие с материалноправните разпоредби. Оспорващият счита, че от заповедта не става ясно кои точно разпоредби на ЗМВР и издадените въз основа на него подзаконови актове, заповеди и разпореждания е нарушил. Дисциплинарно наказание „Уволнение” му е наложено, без да е доказано извършване на дисциплинарно нарушение. Излага съображения, че не е знаел, че отпадъчната ламарина е собственост на [фирма], а я е възприемал като изхвърлена, изоставена, безстопанствена вещ. Твърди, че не е удостоверявал с подписа си запознаването с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, поради което не следва да бъде ангажирана отговорността му за нарушение на етичните правила. По така изложените съображения е направено искане Заповед рег. №

Пз-315/31.03.2011 година, издадена от директора на Главна дирекция „Охранителна полиция” да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноси.

Ответникът - Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция”, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва жалбата по съображения изложени в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед рег. № Оз-177/23.02.2011 г. на Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция”, във връзка с постъпили предварителни данни с предложение вх. № ВОД-1261/21.02.2011 г. на директора на Дирекция „Специализирани полицейски сили” ГДОП, че на 01.02.2011 г., около 14:00 ч. в ОДЧ на РУП – Б. се получава сигнал от Е. К. – кмет на [населено място] вода, общ. Б., за това, че неизвестни лица извършват кражба на покривни ламарини от сградата на бившето училище в селото. На място са изпратени младши полицейски инспектор И. Б. и главен полицаи А. В.. Пристигайки на местопроизшествието около 14:30 ч., те не установяват присъстващи там лица, но има видими следи от влачене на покривни ламарини. Служителите извършват проверка на пункт за изкупуване на ЧЦМ [фирма], [населено място], където установяват 35 броя покривни ламаринени листове с различен размер. Последните са били приети от служителя Н. Г. П., който в сведението си посочва, че покривните ламарини са предадени в пункта от полицаи П. А. Ц. за сумата от 145,53 лв. Образувана е проверка срещу неизвестно лице рег. № ЗМ-15/2011 г. по описа на РУП – Б. и материалите са изпратени в Районна прокуратура [населено място].

Със заповедта е определен дисциплинарно-разследващ орган, който да проведе дисциплинарното производство. П. А. Ц. е запознат със заповедта срещу подпис на 15.03.2011 г. Връчена е покана рег. № 2223/10.03.2011 г. да представи в срок до 17:00 ч. на 15.03.2011 г. писмени обяснения. Такива са депозираны с рег. № 2585 от 17.03.2011 г., до дисциплинарно-разследващия орган.

Резултатите от дисциплинарното производство са отразени в обобщена справка с рег. № 2541/18.03.2011 г. на ГД”ОП” – Дирекция „Специализирани полицейски сили”. Установено е, че по време на платен годишен отпуск /съгласно заявление рег. № 19/13.01.2011 г. за ползване на платен годишен отпуск за времето от 17.01.2011 г. до 02.02.2011 г./ полицаи Ц. организира изнасянето и натоварването на ламарина, намираща се в двора на бившето училище в [населено място] вода, общ. Б., обл. П., собственост на [фирма], [населено място]. Служителят я транспортира до пункт за изкупуване на ЧЦМ [фирма], където я продава. По време на товаренето, кметът на [населено място] вода Е. К. подава сигнал в ОДЧ на РУП – Б.. След продажбата на ламарината, работникът на пункта за изкупуване Н. П. издава на полицаи Ц. покупко-изплащателна сметка за сумата от 145,53 лв. Върху документа ясно личи подписът на полицаи П. Ц.. В писменото си обяснение служителят твърди, че има предварителна уговорка с [фирма] да вземе ламарината, която да му послужи за направата на постройка. В сведението си И. П. – ръководител направление „Сигурност” във [фирма], категорично отрича да познава полицаи Ц., да има каквато и да е уговорка с него, както и да са разговаряли по телефона за каквото и да било. П. е заявил, че за пръв път е видял полицаи Ц. на 04.02.2011 г., когато той се е явил в офиса на дружеството в [населено място] с искането да заплати взетата ламарина със задна

дата.

От страна на дисциплинарно-разследващия орган е направено заключение, че П. А. Ц. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по [чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР](#), във връзка с [чл. 230, ал. 2, точка 4 от ППЗМВР](#). На 18.03.2011 г. жалбоподателят се е запознал с обобщената справка от проведеното дисциплинарно производство, като е отбелязал, че е уведомен, че има право да представи допълнителни обяснения или възражения. Такива са представени с рег. № 1325/19.03.2011 г. на Зонално жандармерийско управление - П..

От дисциплинарно-разследващия орган е изготвено становище рег. № 2603/21.03.2011 г., с което е направено предложение на П. А. Ц. да бъде наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”. На основание събраните в хода на проверката доказателства и въз основа на дадените становища, от директора на Главна дирекция „Охранителна полиция”, при МВР е издадена заповед рег. № Пз-315/31.03.2011 г., с която на П. А. Ц. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител категория Е – полицай I степен, старши полицай в 02 отделение на 04 взвод от „Охранителна дейност и специални операции” на Специализирано полицейско управление – П. към Дирекция „Специализирани полицейски сили” при Главна дирекция „Охранителна полиция” – МВР, считано от датата на връчване на заповедта.

Служителят е запознат със заповедта, като е отбелязана датата на връчване — 08.04.2011 г. Жалбата на П. А. Ц. срещу посочената заповед е подадена в съда на 19.04.2011 г.

В съдебно заседание по делото беше разпитан св. Л. А. Л. – съдействал на жалбоподателя за натоварване на ламарината. От неговите показания се установява, че Ц. му се е обадил на 01.02.2011 г. по обед и го помолил да му помогне, като му казал, че има изхвърлена ламарина извън училището, която пречела на преминаването. Ламарината е била извън оградата на училището, била засипана със сняг, не било отбелязано, че е частна собственост. Натоварили са ламарината на камионче и след това свидетелят останал в [населено място] вода. Не знае къде е отишъл жалбоподателят с натоварената ламарина.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима - подадена в законоустановения срок съгласно разпоредбата на [чл. 149, ал. 1 от АПК](#) и от лице, което притежава процесуална легитимация по смисъла на [чл. 147, ал. 1 от АПК](#). Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на [чл. 228, т. 3 от ЗМВР](#), наказанията по [чл. 226](#) за служителите от категории Д и Е се налагат със заповеди от органите по [чл. 186, ал. 1 от ЗМВР](#). Органи по [чл. 186, ал. 1 от ЗМВР](#) /в редакцията му към датата на издаване на заповедта - ДВ, бр. 88 от 2010 г./ са Директорите на главните дирекции, на областните дирекции, на специализираната дирекция "Оперативни технически операции", на дирекция "Вътрешна сигурност", на дирекция "Миграция", на дирекция "Български документи за самоличност", на дирекция "Международни проекти", на дирекция "Национална система 112", на дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", на дирекция "Международно оперативно сътрудничество", на дирекция "Специална куриерска служба", на специализираните административни дирекции, на Медицинския институт, на научноизследователските и научно-приложните институти, ректорът на А. на МВР и командирът на Специализирания отряд за борба с тероризма. В конкретния случай, П. А. Ц. е изпълнявал длъжността старши полицай в 02 отделение на 04 взвод

от „Охранителна дейност и специални операции” на Специализирано полицейско управление – П. към Дирекция „Специализирани полицейски сили” при Главна дирекция „Охранителна полиция” – МВР, категория Е - I степен. Следователно, компетентен да издаде заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е директорът на Главна дирекция „Охранителна полиция” при Министерство на вътрешните работи и в този смисъл оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Същата е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана.

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по [чл. 225, ал. 1 от ЗМВР](#) – в конкретния случай от датата на нарушението до издаване на оспорената заповед е изминал срок по-малък от два месеца. Съгласно разпоредбата на [чл. 229, ал. 1 от ЗМВР](#) дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В настоящия случай писмените обяснения дадени от служителя са приети и обсъдени в процесната заповед. Законът задължава дисциплинарнонаказващият орган да предостави възможност на служителя да представи писмени обяснения и такава възможност е била предоставена на П. А. Ц.. Законът поставя изискване служителят да бъде запознат с резултатите от дисциплинарното производство и да има възможност да изложи възраженията си и това изискване е спазено.

Съгласно разпоредбата на [чл. 230, ал. 1, т. 2 от ЗМВР](#), при наличие на данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на органа по [чл. 186, ал. 1](#) - за държавните служители от категории Д и Е – конкретния случай - директорът на Главна дирекция „Охранителна полиция”. Съгласно разпоредбата на [чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР](#) дисциплинарното наказание уволнение се налага задължително в случаи на извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение. Разпоредбата на [чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР](#) дефинира като друго тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на [чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР](#), което е несъвместимо с оставането на служба в МВР и за което също се налага дисциплинарно наказание "уволнение", извършването на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата.

Съгласно [чл. 221 от ППЗМВР](#), дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение или вменени с Етичния кодекс задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя.

Съгласно [чл. 224 от ЗМВР](#), дисциплинарната отговорност обхваща нарушение на служебни задължения, неизпълнение на разпоредбите на [ЗМВР](#), издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и преки ръководители, неспазване на служебни правомощия, както и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, който съгласно [чл. 21, т. 12 от ЗМВР](#) се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Следователно, дисциплинарната отговорност на държавните служители в МВР обхваща и случаите, в които не са спазени правилата на Етичния

кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Видно от приложения по делото Списък на служителите от РПУ-Б., запознати на 27.11.2006 г. П. А. Ц. е удостоверил с подписа си, че е запознат с Етичния кодекс за поведение на служителите на МВР.

В резултат от извършеното дисциплинарно производство е установено, че на 01.02.2011 г., около 14:00 часа, без да е получавал от собственика предварително съгласие и без негово знание полицаец Ц. с помощта на две лица е организиран извозването на отпадъчна ламарина, намираща се в двора на училището в [населено място] вода, като я е предал в пункт за изкупуване на черни и цветни метали. След получен сигнал за извършване на кражба в ОДЧ на РУП – Б. е извършена проверка. По случая е образувана проверка срещу неизвестен извършител рег. № ЗМ-15/2011 г. по описа на РУП - Б. и материалите са изпратени на Районна прокуратура – [населено място]. Образованата прокурорска преписка № 134/2011 г. е приключила с постановление от 22.02.2011 г. за отказ за образуване на наказателно производство. В постановлението е прието, че макар деянието на Ц. формално да осъществява признаците на престъплението по чл. 194, ал. 1 от НК, поради своята малозначителност е с явно незначителна степен на обществена опасност, поради което е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК.

Описаните действия полицаец Ц. не съответстват на изискванията поставяни към държавните служители в МВР, а именно - спазване на законността, охрана правата на гражданите и формиране на положителен облик на Министерството на вътрешните работи. В този смисъл, основателно е направеното от административнонаказващия орган заключение, че с поведението си П. А. Ц. е нарушил разпоредбите на Етичния кодекс за поведението на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед № Из-2013/08.11.2006 г. на министъра на вътрешните работи. Съгласно т. 4 от Етичния кодекс, държавният служител в МВР има задължение да съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. От обстоятелството, че Ц. е излъгал познатите си, с помощта на които е натоварил и извозил ламарината, че я взема, тъй като някой му дължал пари, следва че той е съзнавал незаконността на действията си.

Съгласно разпоредбата на т. 7 от Етичния кодекс полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, а по силата на т. 8 полицейският служител следва да насърчава хората да уважават закона като дава личен пример с поведението си. Поведението на П. А. Ц. не съответства на правнодължимото от него поведение, в качеството му на държавен служител в МВР. То е укоримо, независимо от това дали извършеното от него представлява престъпление. Това поведение е станало достойние на част от обществеността, с което е уронен престижът на службата.

Предвид изложеното, Заповед рег. № Пз-315/31.03.2011 година, издадена от Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция” при Министерство на вътрешните работи, с която на П. А. Ц., за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по 227, ал. 1, т. 10 от [ЗМВР](#), във връзка с [чл. 230, ал. 2, точка 4 от ППЗМВР](#) е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", е издадена в съответствие със законовите разпоредби, а подадената срещу същата жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати такова в размер на 150 лева, на основание чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредбата за размерите на минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд - София град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на П. А. Ц., срещу Заповед рег. № Пз-315/31.03.2011 година, издадена от Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция” при Министерство на вътрешните работи, като неоснователно.

ОСЪЖДА П. А. Ц., ЕГН [ЕГН], [населено място] вода, [община], обл. П., [улица], да заплати на Главна дирекция „Охранителна полиция” при Министерство на вътрешните работи сумата от 150,00 /сто и петдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: